

ви ся, пазѣте ся отъ льстителны ты чловѣци, и най-много отъ свѣщенници тѣ съ безбожническы нрави, за които спаситель казва: Тѣ ходяхъ съ агнешкы дрѣхы, нѣ вътрѣшно бѣхъ хыщни вѣлци. Благородни тѣ, азъ мољж, да ся отнасятъ чловѣческы съ свои тѣ подданны, и по правдж да управлявать. Граждане тѣ мољж, да си запазѣтъ въ свое то съсловіе една добра съвѣсть, Рѣководѣлци тѣ мољж, да си слѣдвать занятіе то съ прилѣжаніе въ страхъ Господенъ. Слуги тѣ мољж, да слугувать вѣрно на свои тѣ господари: Учители тѣ мољж, сами честно да живѣжтъ, и добрѣ да учѣтъ свои тѣ ученици. Студенти тѣ на высокѣ тѣ школѣ и сички тѣ други ученици мољж, да ся покорявать на учители тѣ си и да слѣдувать примѣръ тѣ имъ.

Това писмо ви писахъ изъ тъмницѣ тѣх и въ оковы; Слѣдъ два дни учяквамъ отъ събора свое то смъртно осѣжденіе: при всичко това азъ хранѣ пълно довѣріе къмъ Бога, че не ще мѣ остави, щото да са отрегѣ отъ истиннѣх тѣх му. Какъ мылостиво Богъ, съ мене постѣжива, и е съ мене въ страшни тѣ искушенія, ще се научите, когато до нѣкога съ помощъ тѣх на Христа са видимъ въ вѣчно то блаженство. — Дадено въ Понедѣльникъ вечеръ прѣдъ Св. Витъ, чрѣвъ единъ почтенъ и достовѣренъ Нѣмецъ. Аминь.